

til Fred., at han helst holdt sig udenfor Partiernes, da han var trykket af Bønderne, og da havde Forvalteren givet ham Ret deri. — Frederichsen bekræfter dette og tilføjer, at han netop, da de talte om det sidste (forrige?) Valg, bebrejdede Sac., at han ikke havde holdt sig udenfor Partiernes, men havde foranlediget, at det, der var passeret med ham, blev brugt som Agitationsmiddel rundt paa Møderne. Dette indrømmer Jacobsen, men han havde dertil svaret, at det ikke var ham, der havde foranlediget det, idet han ikke havde slaget til Nogen derover, men henvendt sig til Rektor Dahl om at intervenere hos den daværende Eier, for at han kunde faae Jorden igjen, hvad Dahl ogsaa gjorde. (Pag. 279—281).

e) Valdbyygaard. I Forhøret (Pag. 239—261) findes afhørte alle Husmændene under B. med Undtagelse af et Par, der vare syge og de nedensfor specificerede, ialt 34. Af disse have 20 ikke stemt, dels fordi de ikke vare paa Valglisten, dels fordi de vare syge, dels efter fri Bestemmelse, eller fordi de ingen Mening havde osv. men uden Paavirkning, de fleste uden at have talt med Forv. Røstet. 10 have stemt paa Tauber, de 5 uden Paavirkning eller Samtale, til de 5 andre har R., til Vedkommende eller Kone, udtalt en Mening men ingen Trusel. 4 endelig have stemt paa Dahl, de 2 som tidligere paa Høire, 1 efter Overbevisning, 1 sagt, at det havde han i Sinde, uden Paavirkning eller Frygt. — Hermed stemmer godt Godsforvalter Røstets Forklaring (Pag. 119—120), at han vel har talt med Fæstere og Leiehusmænd og opfordret dem til at stemme paa Dahl, sigende, at dette var Godsseierens og hans Ønske, men uden at bruge nogen Trusel osv., idet han udtrykkelig, da en af dem spurgte ham, om Meningen var, at de skulde opsiges, svarede, at det ikke var hans Mening. Han har ogsaa udtrykkelig udtalt, at de jo godt vidste, at de havde deres fri Villie, men at han ønskede, at de skulde stemme paa Dahl, da han ansaa det for det Rigtigste. — Med Hensyn til de specielle Tilfælde bemærkes, at Væver Hans Hanssen har forklaret (Pag. 110—112), at Røstet opfordrede ham til at stemme paa Dahl, Godsseieren ønskede det; han, Røstet, vidste ikke, om Hanssen ellers skulde siges op, men det kunde blive ham tilgode, naar han stemte paa Dahl, for de hittede ham nok engang. Derfor stemte han, af Frygt, for Dahl, ellers vilde han have stemt paa Tauber. Han veed ikke, om andre Husmænd have faaet lignende Opfordringer; fortalt det Passerede til Gaardmand S. P. Christensen, der (Pag. 112) bekræfter dette, dog at S. P. ikke til ham har sagt, at Røstet brugte Uttringen „de hittede ham nok“, hvorimod Husmand Hans Pedersen (Pag. 113) kun har hørt (tunghør), at S. P. fortalte Chr., at han af R. var bleven opfordret